

Katalocisme, kunst og Uganda

Umiddelbart vil de fleste nok spørge, hvad i al verden katalocisme og kunst har med hinanden at gøre, men svaret er: Ikke så lidt!

Vi ved fra Muhammedkrisen, at muslimer ikke vil tillade at deres profet bliver afbildet. Faktisk har man haft så meget mod billedmageri inden for islam, at man har måttet dyrke andre områder, bl.a. kaligrafi.

Vi ved også, at de danske kalkmalerier blevet kalket over, da kirken gik fra at være katolsk til at være protestantisk. Siden har man haft en masse besvær med at få dem frem på væggene igen.

Og hvem har ikke set en katolsk kirke indvendig? Med madonna-figurer, malerier og glasmosaikker?

Der har inden for den katolske kirke været en tradition for at udsmykke det indre rum med kunst. Det har betydet, at man på katolske skoler, har givet undervisning i billedkunst.

I Afrika var man før den hvide mand vant til at benytte kunst i religionen tjeneste. Når vi fx hænger en maske op i hjemmet, så er det for at få en dekoration, der kan pryde stuen. Men masker og figurer havde oprindeligt et kultisk formål.

I Etiopien fandtes der før det 4. århundrede koptiske kristne, der tidligt benyttede religiøse billeder, ikoner og metalarbejde ved fremstilling af kroner, kunstfærdige krucifikser og bogillustrationer til det religiøse liv.

Det har naturligvis været svært at omvende afrikanere fra deres såkaldt primitive tro til kristendommen, men katolikkerne havde noget, der havde appel til dem: Madonna-figurer, røgelse og musik.

Kunsten kunne bidrage til, at folk blev tiltrukket af den nye religion.

Flere af kunstnerne på hjemmesiden www.glocalart.dk har gået på katoske skoler – det gælder Kizito Maria Kasule, Joseph Ntensibe og Bruno Sserunkuuma – alle tre er de i dag berømte kunstnere, der startede i skolen med at lave billeder.

Uden for Kampala i Uganda findes et imponerende værksted, der fremstiller glasmosaikker til kirker.

En dansk læser af denne tekst kan spørge sig selv: Handler det her ikke om gamle dage. Nej, bestemt ikke.

Uganda er den dag i dag gennesyret af religiøsitet, og forbindelsen mellem tro og kunst er fortsat stærk.

Men hvordan så Jesus egentlig ud? Det ved ingen.

Bruno Sserunkuuma blev for nogle år siden bedt om at fremstille en døbefond til en ny, katolsk kirke. De katolske præster kunne godt lide resultatet, men de måtte dog bede kunstneren om at foretage én ændring – han havde malet en sort Jesus på døbefonden, og Jesus skulle altså være hvid.

Jeg spurgte Bruno: Det gjorde du da ikke?!?! Og han svarede: ”I needed the money!”

Måske er pengene også i Uganda ved at blive en slags religion?